

Smolivecké NOVINY

Měsíčník obcí Budislavice, Dožice, Mladý Smolivec, Radošice a Starý Smolivec

Vítání občánků v Mladém Smolivci

Přivítání nových občánků do naší obce jsme uspořádali 17. 7. 2021. Po dvouleté přestávce jsme po všech protiepidemických opatřeních mohli konečně připravit tuto tradiční slavnost. Dětiček se nám během dvou let narodilo celkem dost, šest holčiček a tři kluci. A zajímavostí letošního vítání byly dvě sourozenecké dvojice, které měli možnost přivítat své ratolesti společně.

Ve tři hodiny odpoledne se otevřely dveře naší zasedačky a rodiče s dětmi včetně svých nejbližších zaplnili připravená místa a mohlo se začít. Po přivítání všech přítomných vystoupily děti z MŠ ve Starém Smolivci a navodily v nás slavnostní atmosféru celého dne. Po krátkých proslovech se nám rodiče postupně podepisovali do kroniky, převzali si drobné dárečky a připili na zdraví svým potomkům. Pak už následovalo jen focení u kolébky a drobné občerstvení. Bohužel, některá miminka už to na úřadě nebavilo, tak se rodiče museli odebrat k domovům. Někteří ale vydrželi a společně poseděli.

Děkujeme všem za účast na tradiční obecní slavnosti a už dnes se těšíme na další, která na sebe asi nenechá dlouho čekat.

Eva Kubová

Vítání občánků Mladý Smolivec 17. 7. 2021

Fotografie Nováří

Zprávy z obce

strana 2-4

1. ročník pokoření lávky ve St. Smolivci

strana 6

Rybí hody Budislavice

strana 7

Mateřská trilogie

strana 8-9

I. BTO opět na Vltavě

strana 11

Kronika

strana 12-14

MŠ Starý Smolivec

strana 14-15

Komplexní pozemkové úpravy na Mladosmolivecku

Obec Mladý Smolivec požádala v roce 2015 o provedení komplexní pozemkové úpravy pro obec Dožice a Starý Smolivec. Protože po provedení vodní odtokové studie bylo rozhodnuto Pozemkovým úřadem, že do úprav budou zahrnuty i Radošice, tak se tyto tři katastry budou zpracovávat. Zatím jsou zahájeny pozemkové úpravy v Dožicích a Radošicích. Starý Smolivec se zatím začíná připravovat.

Komplexní pozemkové úpravy (KPÚ) s sebou nesou nové uspořádání pozemků v katastrálním území, narovnání vlastnických nesouladů a mapových rozdílů. Pozemkové úpravy upravuje zákon 139/2002 Sb. Obvykle se v komplexních pozemkových úpravách řeší extravilán katastrálního území mimo lesů. Největším přínosem by mělo být zpřístupnění všech pozemků a vyřešení společných cest, protierozních opatření a společných zařízení (požadované snížení smyvu půdy, snížení maximálních průtoků a nezbytná ochrana vodních zdrojů, koryt vodních toků, vodních nádrží a zastavěných částí obce). V měsíci červenci se proto v obci Dožice a Radošice pohybovala skupina úředníků, kteří obcházeli vnější a vnitřní obvod obcí. V Dožicích dokonce i obvod jednotlivých nemovitostí, protože zde se v komplexních úpravách bude řešit i intravilán obce. Každý majitel pozemku či nemovitosti v obci měl tak jedinečnou příležitost dát si své majetky do pořádku, neboť v této části zjišťování je možné na základě vzájemné dohody sousedů uspořádat některé vlastnické vztahy. A to bez finančních nákladů, bez geometrických plánů (GP) a tak podobně. Neboť to zajistí právě zpracovatel KPÚ. Samozřejmě obchůzka přinesla i mnoho nesouladů v území a majitelé nemovitostí tak musí někdy dohledávat různá stavební povolení, staré GP, staré dohody atp. A když dokumenty nenajdou, musí stavby zlegalizovat a dokumenty získat od úřadů nově. Vše ale vede k jednomu, a to je, dát skutečný stav do souladu a do jedné digitální mapy s vysokou přesností.

Komplexní úpravy nebudou hotové do jednoho roku, očekává se horizont několika let. Věřím, že u nás budou mít hladký průběh. Na podzim letošního roku začnou probíhat první společné schůzky, a to v hostinci v Radošicích a v Dožicích. Tyto schůzky naplánuje Pozemkový úřad, který celou komplexní pozemkovou úpravu provádí. O všem budou všichni majitelé řádně a včas informováni.

Eva Kubová

Významná jubilea v září 2021

Šlajs Pavel	Mladý Smolivec	60	Burian František	Radošice	78
Houdek František	Mladý Smolivec	65	Skuhravý Václav	Budislavice	78
Šollová Hana	Dožice	70	Polan Josef	Radošice	80
Marouš František	Dožice	71	Fialová Růžena	Starý Smolivec	86
Duchoňová Marie	Starý Smolivec	72	Černý Bohuslav	Mladý Smolivec	90
Kovaříková Božena	Dožice	74			
Pužejová Věra	Mladý Smolivec	75			

Rozloučili jsme se v měsíci červenci

Vesecký Josef   Budislavice

Pomohli jsme seniorům s očkováním

Očkování proti COVIDu je asi nejskloňovanější slovo dnešní doby. Bohužel, stát nařizuje očkování, ale některé možnosti hodně komplikuje. Když chtěli očkovat praktičtí lékaři, tak jim nebyly přidělovány vakcíny, anebo byly kladeny takové podmínky, že to lékaře odradilo. Mobilní očkovací týmy v Plzeňském kraji nefungovaly a ne každý se dokázal dostat do očkovacího centra. Tak jsme seniorům nabídli možnost dovozu do centra do Strakonice. Nabídka obce využilo asi deset seniorů. Očkování

hromadně proběhlo také u našich hasičů z jednotky v Mladém Smolivci, v Plzni se jich společně naočkovalo asi deset, ostatní si očkování zajistili sami.

Je pozoruhodné, že dnes, když už jsme si problém s dopravou na očkování vyřešili, začínají fungovat mobilní očkovací vozy ☺. Tak snad příště budou na ministerstvu rychlejší...

Eva Kubová

Obec Mladý Smolivec oznamuje občanům,

že dne budou vydávány kompostéry, které si občané objednali.

Výdej se uskuteční:

- 17. 8. 2021 od 14 hod do 19 hod
- 27. 8. 2021 od 14 hod do 19 hod

Pro vydání kompostéru je nutné uvést parcelní číslo, kde se kompostér bude nacházet. Při výdeji bude s každým objednatelům uzavřena smlouva. Podrobnosti lze dohodnout na telefonu 602175471.

Očkování psů

Oznamujeme občanům, že v letošním roce nebude v našich obcích z důvodu nízkého zájmu probíhat hromadné očkování psů proti vzteklině.

MVDr. Jiří Šole, který v loňském roce v našich obcích hromadně očkování zajišťoval, však nabízí občanům možnost naočkovat psy jednotlivě po předchozí telefonické domluvě. Očkování psů můžete objednávat na tel. č. 603 541 555 nejlépe mezi 7:00 – 8:30. Psi budou naočkováni doma, a to kombinovanou vakcínou za cenu 300 Kč. Po domluvě termínu si nezapomeňte připravit očkovací průkaz psa.

Pozvánky na akce:

14. 8. 2021 od 20:00

Pouťová taneční zábava v Mladém Smolivci, hraje MELODY BAND

15. 8. 2021 od 15:00

Mladý Smolivec, kaple sv. Vavřince – poutní mše svatá

4. 9. 2021 od 20:00

Pouťové posezení před hostincem v Budislavicích s hudbou a tancem

5. 9. 2021 od 9.30

Budislavice, kostel sv. Jiljí – poutní mše svatá

Děti si mohou hrát na nových hřištích

Mladosmolivecká hřiště se dočkala po patnácti letech nových lezeckých prvků a některá dokonce i posilovacích prvků pro dospělé.

Dětská hřiště v našich obcích prošla rekonstrukcí. Díky dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj ČR (MMR ČR), program Podpora rozvoje regionů 2019+, jsme vyměnili staré prolézačky za nové a pořídili nové posilovací stroje. V roce 2019 jsme podali žádost o dotaci, v roce 2020 jsme si vybrali firmu a zadministrovali podporu a v letošním roce jsme mohli rekonstruovat. Na hřišti v Dožicích a ve Starém Smolivci jsme vyměnili staré lezecké sestavy za nové modernější. V Mladém Smolivci jsme vyměnili také lezeckou sestavu, ale ještě navíc jsme pořídili pro dospělé návštěvníky hřiště odpočinkovou zónu s posilovacími a protahovacími stroji. Tyto prvky jsme na naše hřiště v Mladém Smolivci vzali jako zkušební, abychom zjistili, jaký o ně bude zájem. Zastupitelé ostatních obcí měli trochu obavu, zda by se posilovací prvky v jejich obcích líbily a tak se zvolila varianta zatím jen do Mladého Smolivce. V Radošicích hřiště doznalo asi změnu největší, protože se nejprve muselo stavebně upravit. Musel se srovnat terén, dokončit část oplocení a položila se dlažba do pergoly. Pak teprve přišla na řadu část pro děti. Tady děti zatím mají prolézačku s houpačkami, protože ostatní dětské prvky byly ze starého hřiště odstraněny a díky svému technickému stavu se už na nové hřiště osadit nemohou. No a v Budislavicích se také přesouvalo, a to z fotbalového plácku na Drahách se dětský koutek přesunul blíž ke vsi vedle rybníčka. Do Budislavic se bude přesouvat stará prolézačka s houpačkou, která je ještě v dobrém stavu, ale aby to Budislavákům nebylo líto, pořídil se dětem malý prolézací domeček a pro dospělé populaci také tři posilovací stroje. Na hřiště máme objednaná pískoviště, ta ale budou až na podzim. Dále ještě čekáme na lavičky a pak už by zase mělo být zázemí pro odpočinek, hraní i cvičení kompletní ve všech našich obcích.

Stavební práce na hřišti v Radošicích hradila obec z vlastního rozpočtu a stály celkem 183 tis. Kč bez DPH, nový plot stál 110 tis. Kč bez DPH. Prolézačky a posilovací stroje na hřiště do Mladého Smolivce, Starého Smolivce, Radošic a Dožic stály 1.179.449,92 Kč včetně DPH, přičemž dotace z MMR ČR na tuto akci činí 825.615 Kč. No a posilovací stroje na hřiště v Budislavicích včetně domečku stály 92 tis. Kč včetně DPH. Ještě budeme platit ze svého rozpočtu asi 35 tis. Kč za lavičky a 70 tis. Kč za pískoviště. Náklady to nejsou malé, ale určitě užitečné. Protože rozvoj našich dětí bychom neměli měřit na peníze. Otázkou je, jak se naše děti k novým prolézačkám budou chovat, aby jim dlouho vydržely.

Eva Kubová

Dětské hřiště Starý Smolivec

Dětské hřiště Budislavice

Dětské hřiště Budislavice

Dětské hřiště Mladý Smolivec

Dětské hřiště Mladý Smolivec

Dětské hřiště Dožice

Dětské hřiště Radošice

Cyklozávod na Formanské stezce

Od roku 2013 se pravidelně na cyklostezce Starý Smolivec – Dožice vždy 1. července jede cyklozávod. Jen v loňském roce se cyklozávod nekonal z důvodu koronavirových opatření.

Soutěží děti i dospělí a závodníci jsou rozděleni podle kategorií na předškoláky, školáky 1. – 2. třída, školáky 3. – 5. třída, školáky 6. – 9. třída, dospěláky ženy a muže a pravidelně i dvojkolo. Letošního závodu se účastnilo 17 dětí, 6 dospělých a 2 dvojkoláči. Dorazilo i pár diváků a divaček. Všichni se mohli u Anděla občerstvit, posedět a konečně zase poklábisit. Děti mohly také malovat obrázky na asfalt.

Každý soutěžící dostal za svůj výkon odměnu a vítězové dokonce i medaile. Pořadatelem celé akce je Obec Mladý Smolivec a ceny do závodu věnovala i firma Blatservis s.r.o. z Blatné. Počasí vydrželo bez deště, a tak se mohlo posedět a všichni se mohli kochat krásnými výhledy na Brdy do samého večera.

Eva Kubová

Dětský den ve Starém Smolivci

Každý rok na začátku prázdnin se koná ve Starém Smolivci na fotbalovém hřišti Dětský den. Ani letos tomu nebylo jinak a po roční koronavirové pauze jsme se opět sešli, abychom s dětmi oslavili konec školního roku a začátek prázdnin. Vše bylo důkladně připravené, aby se od jedné mohlo začít soutěžit. Děti byly rozděleny do tří kategorií, ve kterých soutěžily – předškoláci, 1.-3. třída a 4.-5. třída. Hasiči si pro děti připravili čtyři sportovní disciplíny – skok v pytlí, běh, jízdu zručnosti a hod na cíl. V několika disciplínách jsme viděli velmi vyrovnané výkony, jindy rozhodoval rozstřel o celkovém umístění. Za každý výkon byl každý závodník náležitě odměněn. Po každé disciplíně dostaly děti sladkosti nebo ovoce. Druhou část soutěží si připravili ochotníci z BumIstaru, kteří vymysleli tři pohádkové úkoly. Tématikou byla pro letošní rok pohádka O Zlatovlásce. Starý král a Jiřík vysílali děti ke třem princeznám, u kterých děti plnily úkoly. Jedním z nich bylo hledání korálků, druhým nabírání živé a mrtvé vody a třetím třídění barevných míčků.

K dispozici byla pro děti také po celé odpoledne trampolína a skákací hrad. Po vyhlášení výsledků a ocenění těch nejlepších, dostaly všechny děti, které se dne zúčastnily, balíček a medaile za účast. Dětského dne se letos zúčastnilo 60 dětí. Pro rodiče a děti bylo po celé odpoledne připraveno také občerstvení v podobě párků v rohlíku, klobás a točené limonády.

Závěrem je důležité poděkovat všem pořadatelům a sponzorům, kteří se na přípravě akce podíleli. Na akci přispěli všichni hasiči z našich pěti obcí, sportovci i myslivci, Agrochov Kasejovice – Smolivec a.s., Obec Mladý Smolivec, obchodník Mireček z Radošic, který dodal pečivo a Denisa Benešů, která poskytla párků. Poděkování patří také všem rodičům, že přivedli své děti a také samotným dětem za předvedené výkony a příjemně strávené odpoledne. Všem ještě jednou velké díky.

Michaela Nesvedová

1. ročník pokoření lávky ve Starém Smolivci

Třetí červencový víkend se nesl ve znamení přejezdu přes lávku ve Starém Smolivci. Po úspěšném nultém ročníku, který se konal v září minulého roku, se rozhodli organizátoři Tomáš Nesveda a Josef Vonášek o uspořádání 1. ročníku pokoření lávky na rybníku Strhaný ve Starém Smolivci. Samotné akci předcházely dva týdny příprav, při kterých došlo k postavení 22 metrů dlouhé lávky přes rybník. V den akce se přivezly lavičky, postavil se stan na převlečení, druhý pro diváky, neboť byl hlášen déšť na celý den. Naštěstí se předpověď nevyplnila na 100 % a lehce zapršelo pouze před samotným úvodem závodu. Akce se konala od tří hodin odpoledne. Pro diváky bylo zajištěno občerstvení v podobě piva, limonády a grilovaných klobás.

Přibližně v půl čtvrté se na lávku vydal první jezdec. Do první disciplíny pro jednotlivce, kterou byl přejezd na kole, se přihlásilo 17 účastníků, což bylo více než minulý rok. Milým překvapením bylo, že se ve startovní listině objevily i dvě ženy – já a Yvetka Petříková. Každý jezdec měl dva pokusy a počítaly se předním kolem ujeté metry. V případě, že jezdec přešel lávku celou, rozhodoval čas. A že takových jezdců bylo několik. Už během prvního kola bylo v cíli 6 jezdců, kteří nepocítili teplotu vody místního rybníka. Na prvním místě, po úspěšném překonání lávky v obou kolech a sečtení časů, se umístil Jakub Schořovský. Druhé místo obsadil Josef Hrachovec a třetí byl Karel Žatecký ml. Druhá disciplína byla pro dvojice. Jednalo se o přejezd lávky kolečkem, přičemž jeden z dvojice seděl jako náklad v kolečku a druhý ho vozil. V této kategorii bylo přihlášeno 11 dvojic. Po loňské zkušenosti, kdy lávku přejezly všechny dvojice bez problémů, byla letos uprostřed malá překážka, kterou bylo potřeba překonat. Avšak ani tato

překážka některé závodníky nerozhodila a do cíle se většina účastníků dostala suchá, a navíc s rychlým časem. Opět se jela dvě kola, přičemž fantazii se meze nekladly. Někteří zvolili jistou a bezpečnou jízdu, jiní jeli pozadu, někteří se po cestě občerstvovali nebo vysypali náklad do vody, vyměnili si v polovině role a poté jízdu dokončili. V této disciplíně se časy nescítaly, ale rozhodoval nejrychlejší čas, kterým dvojice překonala lávku. Na prvním místě se umístil David Žatecký a Karel Žatecký. Druhé místo obsadil Jiří Krejčík a Markéta Kubová. Na třetím místě skončila dvojice z rodiny Schořovských.

Po vyhlášení výsledků, předání diplomů a cen přišlo na řadu závěrečné focení na lávce, kde všichni účastníci zapožovali fotografům a naházeli se do vody. I přes úvodní přeháňku ale musíme říct, že počasí se vydařilo, zima nebyla a voda v rybníce měla příjemnou teplotu. Důležité je, že se nikomu nic vážného nestalo a všichni si odpoledne užili. Na závěr je také důležité poděkovat Obci Mladý Smolivec za poskytnutí sponzorského daru a zapůjčení některého vybavení, Romanu Karlíkovi za provázení celou akcí, Janě Karlíkové a Elišce Kubě za stopování času a zapisování výsledků, Vaškovi a Aničce Fialů za obsluhu u občerstvení, Karlovi Žateckému za zdravotnický dohled po celou dobu konání akce, všem zúčastněným za odvahu a předvedené výkony, všem návštěvníkům, kteří si našli cestu k rybníku a strávili s námi odpoledne plné smíchu, a hlavně Tomášovi a Pepovi, kteří přejezd znovu zrealizovali. Doufám, že nyní mohu prohlásit, že se z Pokoření lávky ve Starém Smolivci stává tradiční záležitost a sejdeme se příští rok u druhého ročníku.

Michaela Nesvedová

Letní taneční zábava ve Starém Smolivci

V uplynulém roce jsme moc šancí, kde si společně zatančit na taneční zábavě neměli. Protiepidemická opatření zametají s kulturním životem i u nás v obci. Nicméně se podařilo zorganizovat jednu nezapomenutelnou zábavu ve Starém Smolivci, na kterou všichni zúčastnění asi jen tak nezapomenou.

Zábava se uskutečnila ve stejný den, jako 1. ročník Smolivecké lávky. Pro nepřízeň počasí byly připraveny stany a pro kapelu, již všem známý, obecní „cirkus“. K poslechu a tanci hrála kapela Pichl Band. Kapela byla slyšet už od sedmé hodiny večerní, kdy ještě pár lidí dostávalo vodu ze Strhaného ze svých uší. U vstupu si bylo možné zakoupit originální pulitr s logem SK Starý Smolivec.

Stany se pomalu plnily příchozími. Zábava přilákala nejen zdejší, ale hromadu přespolních. Všechny stoly byly za chvíli obsazené a kapela hrála. Bohužel nám nepřálo počasí a začal silný slejvák. Stany se už neplnily jenom lidmi, ale i vodou, která do stanů stékala z hřiště. Pár přisedících nelenilo, čapli stůl

a přenesli jej pod střechu k hospodě. Lidé si tak měli k sobě blíž a rozjela se vášnivá debata, bylo slyšet cinkání pulitrů a to vše za hraní kapely a deště.

Děšť neustával. Najednou se před kapelou ocitlo pár tanečníků, kteří přišli na taneční zábavu a nehodlali se jí vzdát. To mě samotného nabudilo a s dalšími nadšenci jsme otočili nepřízeň počasí v náš prospěch. Sundali jsme boty, ponožky a vyrazili na „parket“, který připomínal spíše rýžové pole. Nakonec tancilo docela dost lidí a všichni si zábavu do jisté míry užili. Výhodou bylo teplé počasí, takže promoknutí nevadilo.

Lidé nakonec odcházeli nadšení. Dokonce jsem zaslechl, že jestli nebude příště pršet, máme zajistit cisterny s vodou a vytvořit stejné podmínky jako letos. Kdo byl asi méně nadšený, byla Petra Boušová, která musela nánosy bahna druhý den vytírat. Zábava se vydařila, hudba hrála perfektně a účastníci se trousili domů až za pozdních večerních hodin.

Jirka Krejčík

Rybí hody Budislavice

Protože se předchozí dva ročníky Rybích hodů velmi zdařily a protože se neustále množily dotazy, zda se letos budou opět konat, měli organizátoři vcelku jasno. Čekali pouze, jestli kvůli Covidu nebudou zavřené restaurace. Opatření se zmírnila, restaurace se otevřely a tak se termín Rybích hodů naplánoval na 24. 7. 2021 od 17:00 hodin v Budislavicích v Hostinci u Křížů.

Přípravy ale musely začít daleko, daleko dříve. Už ve středu měli kluci napilno. Jak by také ne! Ono vykuchat 60 kaprů nějaký ten čas zabere. Další den se ryby musely naporcovat, naložit a navázat. V pátek už se vesele udilo. V udírně se topilo celý den, jen aby rybičky byly tak akorát vyuzené. Další čas zabrala příprava rybiho tataráku, salátu, hranolek a ostatních pochoutek. V sobotu ráno se muselo připravit zázemí jak pro návštěvníky, tak pro hudbu, tak pro prodej rybích lahůdek, a v neposlední řadě i pro pomocný výčep v garáži. Stavěly se tedy stany, lavice a stoly. Připravovali se váhy, fritézy i grily. Pro lepší odbavení hostů, byla letos zavedena i dvě prodejní okénka – jedno v hasičárně a druhé v okně ze sálu.

Ačkoli byl začátek naplánován na 17:00 hod., začali první hosté přicházet už kolem 16. hodiny, možná i dříve. Na uvítanou pro ně bylo na stolech nachystáno malé občerstvení v podobě chuťovek nebo sladkého pokušení, které pro ně napekla místní děvčata. Pro malé hosty, kteří vidí rybičku raději živou než na talíři, si připravil Štěpán Cigánek u místního rybníčka malou zábavu, kdy si dětičky mohly osahat rybářský prut a nějakou tu rybičku ulovit. Ještě před pátou také dorazili heligonkáři z Plzně, kteří měli náladu u rybiho hodování ještě více zpestřit lidovými písničkami.

Súderem 17:00 hodiny se otevřela prodejní okénka a hosté mohli uspokojit své chuťové pohárky. Prodával se rybi tatarák,

kapří hranolky, uzený kapr, uzený pstruh, rybi polévka, rybi salát, grundle, kapří řízek a grilovaná makrela. Mnozí hosté nestihli vše ochutnat na místě, a tak si nechávali rybi výrobky zabalit s sebou domů. A pokud se našel někdo, kdo ryby nerad, mohl si dát grilovanou klobásku s chlebem a hořčicí.

Celé odpoledne uteklo velice rychle a dalo by se říct, že nezbylo vůbec nic! Dvě stě hostů přece něco sní a vypije! Kolem 22:00 hodiny zahrála kapela poslední sérii písniček a hosté se pomalu ale jistě začali rozcházet do svých domovů. A loučili se milými slovy jako: „Tak zase za rok!“, „Bylo nám potěšením!“ nebo „Moc nám tu chutnalo!“. Myslím si, že právě tohle je ta třešnička na dortu pro ty, kteří se na rybích hodech a jejich přípravě podíleli. To, že jsou lidé spokojení a chtějí se vracet, je přece ta největší pochvala. Zároveň ale musím podotknout, že nebyť mlsných jazýčků všech hostů, kteří do Budislavic dorazili, nebylo by pro koho Rybí hody organizovat. Tak tedy díky všem a zase někdy dobrou chuť si popřejem!

Monika Křížová

Mateřská trilogie – 2. část

Porod

Tento článek bude velmi detailní a otevřeně zde popíši nejsilnější zážitek svého života, který někdo může shledat kontroverzní. Těmto lidem doporučuji dále nečíst.

Jak jsem již zmiňovala v předchozím článku o těhotenství, tak jsem termín porodu měla 29. 1. 2021, ale malý Mikuláš se narodil o deset dní dříve přirozenou cestou ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady.

Vše začalo ve čtyři ráno, kdy jsem se jako obvykle probudila s potřebou odskočit si na záchod. Vzpomínám si, že jsem cítila mírné bolení břicha, ale nepřikládala jsem tomu váhu. Vrátila jsem se do postele a bolest jsem zaspala. Když jsem se ale v půl desáté probudila, tak bolest přetrvávala. Rozhodla jsem se, že si dám teplou sprchu, která mi obvykle od bolestí břicha pomohla. Tentokrát ale bolest neustupovala, ale naopak přidávala na intenzitě. Zkusila jsem si ještě napustit vanu, ve které jsem posnídala, ale nepociťovala jsem žádnou změnu.

Po druhé hodině odpolední jsem se rozhodla stáhnout aplikaci, která měří délku a četnost kontrakcí, které neustupovali, ale stále ještě byli mírné. Ukázalo se, že jsou po 20 minutách a trvají necelou minutu. Věděla jsem, že to mám do porodnice 5 minut a bude tedy k odjezdu stačit, až budou kontrakce po 5 minutách. Začala jsem ale mírně krvácet, což vyděsilo mého přítele a ten trval na tom, abych do porodnice alespoň zavolala.

V půl šesté večer jsem se nechala přesvědčit a zavolala na porodní oddělení v nemocnici. Kontrakce jsem měla cca po 15 minutách a stále jsem s nimi dokázala normálně fungovat. Na recepci zhodnotili, že by mi mohla odtékat plodová voda a pokud to mám blízko, ať přijdu na kontrolu. Pro jistotu jsme sebou vzali věci a udělali jsme dobře. Po vyšetření vyšlo najevo, že se skutečně jedná o plodovou vodu a jsem otevřená na dva centimetry.

Jelikož jsem rodila v době, kdy byly návštěvy v nemocnicích zakázány, a otec byl povolený jen u porodu, tak musel přítel odejít domu s tím, že mu zavoláme, jakmile se přesunu na porodní sál.

Na tzv. hekárně jsem ten večer byla sama a mohla tak naplno využít jedinou sprchu, která byla k dispozici. Bolesti se začaly stupňovat, ale stále nebyly takové, jako popisovaly mé kamarádky. V osm večer jsem šla na monitor, kde kontrolují, jak se miminku v bříšku vede. Zde mě také upozornili, že jsem otevřená

na pět centimetrů a jedeme tedy na porodní sál. Zavolala jsem příteli a ten dorazil chvilku po mně, asi v devět hodin.

Na porodním sále byla sprcha také k dispozici, společně s overbalem, což jsem uvítala. Asi hodinku jsem si pod teplou sprchou hopsala na míči a po celou dobu mě přítel držel za ruku. Bolest v tu chvíli byla intenzivní, ale stále snesitelná. V deset mi porodní asistentka přinesla nemocniční košili a řekla, ať se ještě projdu po pokoji. Pokud přijde kontrakce, tak se mám opřít o přítele a pořádně prodýchat. Za pár minut opravdu přišla kontrakce a já udělala, jak mi poradila. Při zapření mi praskl zbytek vody a já cítila, jak se mimčo posunulo. V tu chvíli jsem už byla připravená na poslední fázi.

Shrnutí potvrzeno, malý se narodil ve 22:23 hodin po čtyřech rychlých kontrakcích. Po celou dobu byli na sále také medici, které jsem schválila a přítel, který přestříhl pupeční šňůru a mohl s námi zůstat ještě dvě hodiny. Musím říct, že jsem silnější pocit nezažila. Porod jsem měla opravdu krásný a pět minut po něm jsem věděla, že si to brzy zopakují.

Všem budoucím maminkám přeji, aby měly také hezký porod a určitě se ničeho nebály.

Veronika Kubová

Porod

V minulém čísle jste se dočetli, že termín porodu jsem měla 15. 4., ale našemu malému se nechtělo, věděl, že covid ještě nezmizel a tatka by ho nemohl ani pořádně zapít.

Pro porod jsem si vybrala příbramskou porodnici a jsem ráda, všichni byli ochotní a milí. Byla pro nás nejbližší a já jsem si pořád představovala, že to bude fofr, tak abychom dojeli. Jo, malej se mi v bříše tiše smál.

Do porodnice jsem jezdila na monitory, kontroly, vše bylo, jak má být, ale nic nenasvědčovalo tomu, že bych rodila, věci jsem vozila s sebou, ale marně. Nakonec mi paní doktorka řekla, že pokud nepřijedeme do 27. 4. porod budou vyvolávat a taky, že jo.

V 8:00 jsem nastoupila do porodnice, kde mně i manželovi udělali testy na covid a poté sepsali potřebné papíry. V půl 9 mi byla zavedena tableta a děj se vůle boží. Tablety se mohou zavádět po 4 hodinách, první, ne vždy zabere. Přes noc se maminky nechávají odpočívat, aby nabraly síly, případná další tableta se zavádí další den ráno.

V 9:00 mě pravidelně začalo pobolívat břicho a já si v tu chvíli vzpomněla na Verču, která mi popsala porod a říkala, že to byla

pohoda. Tak jsem pronesla, že pokud tohle jsou porodní bolesti, můžu rodit zítra zas. Opak byl pravdou, to ještě nic nebylo. Ve 12:00 to začalo. Každou minutu a půl jsem měla kontrakce, když přišla sestra, sdělila mi, že to ještě úplně bolesti nejsou a to

nejhorší teprve přijde, v tu chvíli jsem řekla, že to nedám. Snažila jsem se chodit do sprchy a sedět na míči. Bolesti byly horší a horší a už nic nepomáhalo, říkala jsem si, co měla Verča tou pohodou namyslí? V 15:00 jsem byla převezena na porodní sál, kde mi doktorka praskla plodovou vodu. Dostala jsem rajský plyn, ale nezaregistrovala jsem, že by to nějak pomohlo.

Porod

Termín porodu jsem měla mít 26. 6. 2021, ale malé se nakonec rozhodlo vykouknout na svět už 15. 6., tedy o 11 dní dřív.

Do porodnice v Mulačově nemocnici jsme s manželem dorazili po čtvrté hodině ráno, když mi doma otekla plodová voda. Sestřička na příjmu mi provedla potřebná vyšetření a ukázalo se, že do samotného porodu mám ještě hodně daleko, žádné kontrakce se nekonaly a malé si dál hovělo u mě v bříšku. V porodnici si mě už nechali na pozorování a manžel odešel do práce s tím, že byl připravený na telefonu, kdyby se porod rozběhl.

„Zabydla“ jsem se na pokoji první doby porodní, kde už byla paní, co čekala na porod od předchozího dne. Také ji otekla plodová voda, ale nic víc se nekonalo, ani po té co se ji snažili porod vyvolat. Nakonec jí řekli, že pokud se jí porod nerozběhne do následujícího rána, podstoupí císařský řez. Musím říct, že to mě celkem vyděsilo, určitě jsem tam nechtěla být přes noc a čekat, co bude, jako ona. Co 3 hodiny mě chodili sestřičky kontrolovat a měřit ozvy, zda nenastal nějaký posun a nepřipravujeme se k porodu. Kromě poslíčků ovšem nenastala žádná změna a miminku se ne a ne chtít ven.

Trochu jsem se tam cítila jako na nějaké rekreaci: koukala jsem na televizi, četla si, odpočívala a dostávala pravidelně jídlo. Samozřejmě, že lépe by se mi na porod čekalo doma, ale i v porodnici se o nás starali hezky. Měla jsem alespoň čas napsat rodině, že už jsem v porodnici a čekám. V tu chvíli začaly chodit povzbudivé zprávy, že mi všichni drží palce a myslí na mě. Bylo to milé, ale už bych to raději měla za sebou. Odpoledne už to čekání bylo nesnesitelné, začínala jsem se obávat nejhoršího a to, že dnes jistě neporodím. Naštěstí se v podvečer porod rozběhl. Bylo to tak rychlé, že když mě sestřička kolem šesté kontrolovala,

V 16:49 naše štěstí vykouklo na svět, Vašík vážil 3590 g a měřil 51 cm. Tatínek s námi zůstal ještě dvě hodiny po porodu. Já byla unavená, ale šťastná. Maminky, nebojte se, každá to máme jiné, ale mimčo se musí vždycky dostat ven ☺.

Veronika Vonášková

řekla, že bych měla zavolat manželovi, pokud chci, aby byl u porodu. Ten zrovna končil směnu v práci a byl na porodním sále takřka ve vteřině.

Samotný porod byl vcelku rychlý, za hodinu a půl už jsem měla malého Dominika v náručí. Po jeho ošetření a očištění jsme ještě dvě hodiny leželi na porodním sále, které s námi trávil i manžel. Oba jsme šťastní, že porod proběhl hladce a bez komplikací a malý je v pořádku a zdravý. A je možné, že do budoucna bude mít Dominik i sourozence ☺.

Aneta Tichá

Tuláčková turistická výzva

Objev 25 krásných míst v CHKO Brdy

Chráněná krajinná oblast Brdy je krajina hlubokých lesů, krásné přírody a množství pramenů. Protože je doba vhodná pro toulky přírodou, vybrali jsme pro vás 25 našich nejoblíbenějších brdských míst a vyhlášíme výzvu, kdo tato místa objeví a zdolá jako první.

Jak se můžete zapojit?

Zapojení do výzvy je jednoduché. Vytiskněte si tento seznam podle nás nejkrásnějších brdských míst a vyražte se toulat. Cíle si snadno najdete na mapě na smapy.cz nebo dle přiložených GPS souřadnic. Z každého místa nám pošlete fotografii s datem pořízení na e-mail info@tulacci.cz nebo do zpráv na Facebooku <https://www.facebook.com/tulacci>. Nezapomeňte připojit popis místa, kde byla fotografie pořízena. Tuláčková turistická výzva končí 30. září 2021.

Co můžete účastí ve výzvě vyhrát?

Hlavní cenu, poukázku v hodnotě 3 000 Kč do TEPfactor Slapy, vyhraje ten, kdo jako první zdolá nejvíce cílů této výzvy a správně odpoví na otázku: Kolik úkolů vás čeká v TEPfactor Boyard? Dále můžete vyhrát jednu ze tří venkovních her pro celou rodinu i partu kamarádů Tuláčková stezka hlavolamů, knihu S Tuláčky cestou necestou – Toulání po Brdech a v CHKO Brdy, rodinnou vstupenku do Podbrdského muzea či autorský hrneček z dílny @kaya_vaya s motivem Tuláčků.

Výherci budou hodnoceni podle počtu zdolaných cílů v Tuláčkově turistické výzvě. Pokud více účastníků Tuláčkovy turistické výzvy zdolá stejný počet cílů, bude záležet na tom, kdo nejdříve poslal fotografie ze zdolaných cílů Tuláčkovy turistické výzvy. Za účast v Tuláčkově turistické výzvě nevzniká zúčastněným právní nárok na výhru. Vítěze Tuláčkovy turistické výzvy začneme vyhodnocovat 1. října 2021.

Premiéra nového filmu v Budislavicích

Již čtvrtou premiéru filmu mají za sebou budislavické děti, které se již celkem dlouho tomuto koníčku věnují. Premiéra čtvrtého dílu proběhla na sále hostince u Křížů a musím říci, že jsem byl překvapen, jak byl sál zaplněn. Samozřejmě nemohli chybět samotní herci, a jak už to na premiérách bývá, tak nechyběl ani raut, který následoval po skončení samotného filmu. Je zajímavé pozorovat, jak se děti film od filmu zlepšují. Jistě všichni víte, že u nás v obci funguje divadelní ochotnický spolek. Nyní, již můžeme říkat, že zde funguje i filmové ochotnické studio. Mě osobně nejvíce zaujal ten nápad natočit film, a proto jsem si k rozhovoru pozval režiséra filmů a autora nápadu filmy točit Víta Poláka a níže vám celý rozhovor přináším.

Ahoj Vítku!

Ahoj, zdravím všechny čtenáře.

Jak jsi přišel na nápad začít s dětmi točit film v době, kdy jsi byl sám, ještě dítě?

Již od svých 13 jsme točili nějaké filmy, ale nebyly nikdy zveřejněny, neboť nebyly nikdy dokončeny. Za pár let mě ale napadlo, že bychom mohli natočit film, který by konečně měl začátek a konec. Je to má zábava a troufám si říct, že to tak mají i moji herci.

Stále Tě to baví?

Ano, baví. Pracujeme již na dalším filmu. Aktuálně máme natočeno už 40 minut!

Je zajímavé, že se s tímhle začne skupina dětí zabývat a vydrží u toho delší dobu, protože to bylo již čtvrté pokračování. Kdy měl premiéru první film?

První film (1. díl Koumáků) měl premiéru v únoru 2019. Začal se točit na podzim 2018. Už to spolu táhneme skoro 3 roky.

Je to již dlouhá doba a herci postupně rostou. Nemáš strach, že vyrostou a již nebudou chtít točit?

Bohužel, musím počítat s tím, že by jednoho dne mohli nějaký z herců skončit. Pokaždé, když film dotočíme, jsme všichni unavení. Jenomže za nějaký čas se nám začne po natáčení stýskat, a tak vymyslím film další.

Jak dlouho trvá natočit jeden film? Jen tak orientačně.

Předešlé tři díly Koumáků se natáčely cca 3 měsíce. Koumáci 4 se ale kvůli epidemii protáhli na neuvěřitelných 11 měsíců! Byla to fuška.

Ještě potom trávíš spoustu času u počítače, než film sestříháš a přidáš hudbu. Děláš všechno sám?

Někdo tráví čas u počítače hraním her, já zas stříhám a vylepšuji své filmy. A ano, dělám všechno sám. Od nahrávání natočených scén z mobilu (teď už nově z kamery) do počítače, po finální export na flashku. Neberu to však jako starost, dělám to pro svůj relax.

Ty sám máš herecké zkušenosti z televizních seriálů, přenášíš je i do vašeho natáčení a jaké?

Můžete mě leckdy vidět na Barrandově. Ať už v Záchranářích, Soudkyni Barbaře nebo Nebezpečných vztazích. Byl jsem vidět v Ordinaci v růžové zahradě. Objevím se i na stupních vítězů ve filmu Zátopek, který má mít v kinech premiéru letos v srpnu. Těch zkušeností mám již poměrně dost, a tedy je pochopitelně využívám i ve svých filmech. Například si hraji s úhlem kamery, či že stačí natočit jeden obraz, ve kterém herci povídají, a následně ten jejich hlas použiji do záběru, kdy je kamera od herců již poměrně vzdálená.

Co ses Ty sám v televizních studiích naučil?

Svůj přístup k natáčení. Leckdy si připadám, jako kdybychom točili film profesionální. A hlavně... Natáčení profesionálních filmů trvá neskutečně dlouho a již víte, jak

dlouho se točili Koumáci 4, takže jsem se i já naučil točit film tímto dlouhým způsobem. Nevím ale, jestli je to nějaká výhra.

Kolik přibližně, nebo Ty to asi víš možná přesně, dětských herců ve čtyřech dílech vašeho filmu hrálo?

Přesné číslo si nepamatuji, každopádně se nebojím říct, že dětských herců v našich čtyřech dílech bylo minimálně 30!

Jak jsi je vybíral?

Většinou jsem dělal casting na našem instagramovém účtu, případně malé soutěže, ve kterých měli ti nejlepší možnost zahrát si v našem filmu. Dále jsme pochopitelně hledali mezi známými našich herců (protekcce).

Nebývá při natáčení problém se studem některých herců? Přece jen každý za to není.

Vždycky se najde někdo, kdo se stydí. Já to chápu, je to přirozené. Každopádně na natáčení panuje přátelská atmosféra, a tak jde stud stranou.

Námět a scénář vymýšlíš sám, nebo je to kolektivní práce a při natáčení na place vše doladujete a upravujete?

Většinou jsme scény vymýšleli až na place. Tomu je teď ale konec. Scénář již v našem připravovaném filmu píše sám. Herci s ním většinou nemají žádný problém. Výhodou tohoto je, že již nyní mám scénu po scéně připravenou, a tak vždy hercům napíšu, kterou scénu budeme příště natáčet a oni se na ni v klidu připraví.

Vím, že připravujete další film z období železné opony a ve filmu bude natočena scéna s útekem přes státní hranici. Kde hledáš informace o této době, protože si ji díky svému mládí nezažil. Čerpáš třeba z vyprávění rodičů či prarodičů?

Něco vím čerstvě ze školy, něco však konzultuji s rodiči a prarodiči. Kolikrát jim dám scénář přečíst a ptám se, jestli je to tak historicky správně. Kolikrát jsou mé představy odlišné od skutečnosti... ☺ Film se bude jmenovat velice prostě, konkrétně „88“. Děj se totiž odehrává v roce 1988.

Pro natáčení jsou určitě potřeba různé rekvizity, kdo vás vybavuje?

Půdy našich chalup. Je to různé, na bleším trhu jsem sehnal přenosné rádio, které hraje ve filmu při táboráku. Dobové mince jsme dostali od známých. Oblečení si každý z herců sehnal sám a já jen potvrzoval, zdali to tak může být.

Co bys pro další práci uvítal?

Strašně rádi bychom měli ve filmu dobový automobil. Určitě by to byl pro film veliký přínos. Kdyby ale auto nevyšlo, tak máme alespoň kolo!

Kde můžou naši čtenáři vaše filmy vidět?

Na YouTube. Stačí jednoduše zadat Koumáci a už to samo vyběhne. Zájemci o již zmiňovaný film z doby železné opony mohou přijít na premiéru. Ovšem termín zatím stanoven není. Plánujeme ji na podzim, ale jak to bude vypadat ohledně epidemiologické situace, to nikdo neví.

Máš v plánu se v tomto filmovém prostředí pohybovat i profesně? Pakliže ano, tak jako co?

Konkurence je obrovská. Dostat se na filmovou školu není jen tak. Jak jsem zmínil na začátku, dělám to jen jako koníček. Budu studovat biologii a dějepis na Pedagogické fakultě. Své herecké choutky si nechám před tabulí.

Na závěr našeho rozhovoru bych Ti chtěl poděkovat, že sis udělal čas. Že děláš s dětmi něco, co má nějaký smysl a do budoucna Ti popřát, aby se tobě i celému štábu dařilo, a aby se vaše filmy líbily a nadšení pro tuto práci vydrželo co nejdéle.

Děkuji moc za rozhovor a přeji čtenářům hodně zdraví a dobrou náladu po tak těžké době.

Honza Spour

I. BTO opět na Vltavě

Po loňské pauze, kdy se kvůli Covidu-19 splouvání řeky nekonalo, očekávali členové I. BTO netrpělivě SMSku od Honzy Spoura, že pro nás „vodu“ letos opět zorganizuje a doufali, že to coronavirová situace opět nezhatí. K našemu potěšení na sebe SMSky od Honzy nenechaly dlouho čekat. V jedné z nich stálo: „Pokud počasí dovolí, splouvat se bude Vltava z Vyššího Brodu do Boršova nad Vltavou v termínu od 11. 7. – 14. 7. 2021“.

V průběhu května se zájemci mohli přihlašovat. A věřte nebo ne, přihlásilo se celkem 33 malých i velkých vodáků. Ti pak během června uhradili zálohy a o vše ostatní se postaral náš, vždy velice ochotný, „kapitán“ Honza. Objednal rafty a další příslušenství (pádla, vesty a sudy), zamluvil hromadnou jízdenku do vlaku, na každý den připravil přibližnou trasu, která se bude splouvat, a dnes už můžu také říci, že snad i počasí uměl objednat!!!

V neděli 11. 7. 2021 lehce po šesté hodině ráno se začalo nádražím ve Dvorci u Nepomuka ozývat vodácké Ahóóó! To když se turisté/vodáci začali scházet na nástupišti a už se nemohli dočkat nového dobrodružství. Vlak odjížděl v 6:31 hod a než jsme se nadáli, byli jsme všichni ve Vyšším Brodě. Odtud mohla konečně flotila osmi plně naložených raftů vyplout. Letos poprvé označená vlaječkou I. Budislavický turistický oddíl, kterou vyrobil Láďa Nový. Nedělní cíl – 19 km a kemp Branná. Krásný kemp s pěkným sociálním zázemím a chutným občerstvením. Pro ty pohodlnější (jako jsem já) disponuje i chatičkami nebo stany s podsadou.

Druhý den ráno, když byli všichni po snídani a měli sbalené stany, proběhla ještě před vyplutím naše malá vodácká tradice – a sice pasování nováčků na vodáky – pádlem, vodou a Jägerem!!! Poté se mohlo vyplout. Tento den končila dvacetikilometrová trasa v kempu Krumlov za Českým Krumlovem. I tento kemp má dobré zázemí v podobě sprch a teplé vody, chatiček či stanů s podsadou i nějakého občerstvení. Většina z nás ale vyrazila na večeri a malou procházku do Českého Krumlova. Byla by škoda neprohlédnout si krásně osvětlený noční Krumlov. Po náročném dni se všichni těšili na odpočinek a na to, co přinese další den.

Třetí den se plulo 19 km divočejší přírodou do kempu U Kelta. Jedná se o klasické tábořiště v krásné přírodě, které pro nás znamenalo spaní ve stanu, koupelovou lázeň ve Vltavě a večeri u táboráku. A právě to k vodě patří.

Poslední den nás čekalo asi 12 km do cíle. Cestou jsme se ještě zastavili v kempu Dívčí kámen, nedaleko stejnojmenné zříceniny hradu a zkonstatovali, že příští rok trochu změňme trasu, zakotvíme zde a vyrazíme pěšky se na hrad podívat. V Boršově jsme pak vrátili rafty a vypůjčené věci, počkali na vlak a směřovali zpět k domovu.

Při splouvání vody z Vyššího Brodu do Boršova nad Vltavou jsme navštívili i některé další kempy jako kemp U Tří veverek, Zlatou korunu nebo kemp U Rybů. Také jsme museli překonat 11 jezů, přičemž pouze ten poslední jsme přenašeli, protože je nesjízdný.

Jez Bílý mlýn pod Vyším Brodem
 Jez Horní mlýn (Herbertov)
 Jez Dolní mlýn v Rožmberku nad Vltavou
 Jez Pečkovský mlýn ve Větrní
 Jez Konopa, též zvaný U Papouščí skály
 Jez Na Rechlích (Český Krumlov)
 Jez U Liry (Český Krumlov)
 Jez Mrázkův mlýn (Český Krumlov)
 Jez U Jelení lávky (Český Krumlov)
 Jez Zlatá Koruna
 Jez Zátkův mlýn (Boršov nad Vltavou)

Závěrem bych za sebe i za ostatní chtěla říci, že jsem velice ráda, že jsme ve zdraví a bez jakékoli úhony spluli 70 km Vltavy a užili si čtyři krásné dny a tři krásné noci, na které budeme rádi dlouho vzpomínat. Také jsem ráda, že nám přálo i počasí – bylo teplo a pršelo jen, když už jsme byli pod střechou. Ale ze všeho nejvíc jsem ráda, že máme tak prima kapitána, bez kterého by nic z toho nebylo. Díky Honzo! A příště zase Ahóóó!

Monika Křížová

Válečná léta 1939–1944 v Dožicích

Obecní kronika v Dožicích byla od roku 1937 do roku 1966 zpětně dopisována panem Josefem Šmídem. Proto jsou záznamy v tomto období velmi strohé a obsah událostí některého roku má jen jednu stránku, týkající se spíše počasí, narození, úmrtí a drobných změn v naší obci. V kronice jsou záznamy stručně popisující roky druhé světové války, která také ovlivnila život v Dožicích.

Dne 14. března 1939 v Berlíně profesor Hácha odevzdal s důvěrou ochranu Čech a Moravy do rukou kancléře Hitlera, který ochranu přijal a 15. března toto území německé vojsko obsadilo. Týden po obsazení naší země byla česká branná moc rozpuštěna. Nařízením dne 20. března odevzdaly se zbraně na Obecní úřad, který je dopravil do Blatné. Vyňati z toho byli majitelé loveckých zbraní, kteří měli honební lístek, pak policejní a lesní personál. Dne 1. září vypukla válka a počátkem října byly zavedeny potravinové lístky a ke konci roku též lístky na šatstvo a obuv. Přišla tuhá zima, která nadělala velké škody na lovné zvěři, obilí i ovocných stromech.

Veškeré obilí v roce 1940 podleho válečnému hospodaření a žádný zemědělec nesměl nic soukromě odprodati. Ovšem trochu svědomití zemědělci přece jenom prodali lidem žijícím ve městech, co mohli, mouku, vejce, nedbajíce, že kdyby byli prozrazeni, stihl by je přísný trest od okupačních úřadů. Okupačními úřady bylo vydáno nařízení „pracovní povinnosti“ všem občanům bez rozdílu pohlaví. Obecnímu úřadu bylo nařízeno používat nové razítko německo-české.

Počátkem roku 1941 se politická situace nemění a Němci dosazují do obcí tajemníky, a to bývalé respicienty finanční stráže, aby vedli zásobovací obor. Vánoční prázdniny na školách byly úřadem prodlouženy od 20. prosince do 19. ledna, aby se ušetřilo uhlí. Od 19. ledna pak byla nařízena povinná výuka jazyka německého na všech školách v protektorátu. V dubnu byla zastavena činnost Sokolských jednot. Dne 27. října byl vyhlášen civilní výjimečný stav při příležitosti uvedení Heydricha do funkce protektora a 1. října bylo rozšířené stanné právo a zavedeny stanné soudy. Na podzim se objevily lístky na brambory. Mužům počínaje dokončeným 18. rokem i nekuřákům byly poprvé tohoto roku vydávány „tabačky“ (lístky na kuřivo), na něž si každý mohl vybíratí příděl kuřiva na týden, a sice u přihlášené prodejny tabáku.

Dne 20. ledna 1942 bylo odvoláno stanné právo v důsledku rekonstrukce vlády protektorátní. Do této vlády byl jmenován Em. Moravec a ministr hospodářství a práce německého původu Bertsch. Dne 27. května došlo k atentátu říšského protektora, pověstného Heydricha. Tím momentem se rovněž stává pověstný K. H. Frank nejmocnějším mužem v Protektorátě. Bylo vyhlášeno zostřené stanné právo, že kdo poskytne pachatelům nějakou pomoc, bude zastřelen i s celou svou rodinou. Od konce května do 3. července bylo provedeno 1700 poprav českých lidí, často jen pod záminkou schvalování atentátu. Iv Dožicích byli povoláni hoši a děvčata na různé práce do německé říše. Německé úřady rozpustily tělocvičnou jednotu „Orel“. Veškeré infomační tabule a nápisy na obchodech musely být české a německé.

Po sklizni úrody v roce 1943 chodily takzvané „hospodářské

kontroly“, a sice na obilí, slepice, prasata a ostatní zvířectva, a to z důvodu, jestli jest všechno v pořádku hlášeno. V případě nějakého přestupku a zatajení něčeho, aneb poskytnutí obilí a jiného, postihl provinilce velký přísný trest, proti němuž nebylo odvolání. Dále bylo nařízeno odvádět veškeré nadojené mléko po odražení samozásobitelských dávek, a sice dospělé osoby ¼ litru mléka, mladiství ½ litru mléka. Máselnice, kbelíky a odstředivky byly zapečetěny, aby se nemohlo stloukat máslo na černo. Z radiových přijímačů se musely odstranit krátké vlny, na kterých byly pěkně slyšet cizozemské stanice. Na přespolním vedení vysokého napětí byly strhávány mosazné a měděné dráty a nahrazeny jen obyčejným pozinkovaným drátem. V létě tohoto roku byl jmenován novým protektorem Frick a Karl Herman Frank byl jmenován německým státním ministrem v Čechách a na Moravě.

Doba v roce 1944 je taková, že jest třeba mlčet a dělat nežli mnoho mluvit. Úřady byly nařízené kurzy protiletcké ochrany a všichni podnikatelé, funkcionáři a správci škol se museli do těchto kurzů povinně dostavit. Byly zrušeny jednotlivé obchody a živnosti, které byly pro říši neproduktivní, a lid byl ze zrušených podniků nasazen do továren sválečnou výrobou. Zůstaly jenom živnosti a obchody, jejichž vedoucí byli starší 60 roků. Dne 22. února v leteckém boji v našem kraji byla sestřelena dvě německá letadla, jedno spadlo u obce Metly a druhé u Zahorčic na Blatensku. U Radošic havarovalo těžké německé letadlo a pádem na dospělý les směrem k obci Chynín se úplně rozbilo a shořelo i s celou posádkou a les byl zničen. Od 1. února byla nasazována do Německa na zapracování i mládež obojího pohlaví. Řádné odvolání mohlo být podáno z důvodu nemoci anebo u provdaných dívek. Za tímto účelem proběhlo mnoho sňatků. Též po zahájení školního roku 1944–1945 bylo učitelstvo totálně nasazeno do zbrojního průmyslu. Po bombardování Plzně nařízeno nadělat a označit protiletcké kryty. Na Boží hod o Vánocích vypustila spojenecká letadla u Čechovic pumu na louku, která způsobila 17 metrů dlouhou, 8 metrů širokou a 4,5 metru hlubokou rokli. V době, kdy nebyly zemědělské práce, byli posíláni synové zemědělců na zákopové práce na hranice maďarsko-rakouské a jinam. V posledních dnech roku přiořtilo nařízení o zatemnění všech oken u bytů, aby spojenečtí letci v době noční neviděli sebemenší světlo při náletech.

Pavčina Hošková

*Kronika obce Dožice,
vedená od roku 1928 do 2019*

„Zapomenutý“ hraniční kámen u Radošic

Jednou z památek, na které lze narazit podél cyklostezky „Formanská stezka“ ze Starého Smolivce do Dožic, je nízký kamenný kvádr, nahoře půlkruhovitě zaklenutý, jenž se nachází na louce zhruba 17 m od cesty, u Smoliveckého potoka, nedaleko pozůstatků někdejšího Kocova mlýna (GPS: N 49°31.46115', E 13°43.87113'). Vedle je umístěna informační tabulka, na níž se dočteme, že ještě počátkem 20. století byl u zbytků mlýna označen pod mohutným kaštanem cedulkou údajný hrob mlynáře Koce. Z toho lze nabýt dojmu, že popisovaný kámen nějak souvisí s místem pohřbu onoho mlynáře, zabitého počátkem října 1620 vojáky císařské armády generála Buquoye, jejíž zadní voje zde pak byly 6. 10. napadeny a zdecimovány stavovskými oddily knížete Kristiána z Anhaltu (bitva na Vraždě).

Předmětná drobná památka má výšku 54 cm, šířku 42 cm a tloušťku 23 cm. Na obou jejích stranách je patrné několik písmen, na zadní ještě doplněných letopočtem a další číslicí. Písmena a číslice jsou provedeny vtesanou kapitálou o velikosti 8–12 cm. Je s podivem, že jim zatím nebyla věnována pozornost, přestože právě jejich rozluštění by mohlo přinést důležitá zjištění o významu památky. Na přední, to jest jižní straně, jsou písmena H S, na zadní (severní) pak letopočet 1747, pod ním litery A S a u paty pak N 66.

V publikaci vydané roku 2020 obcí Mladý Smolivec k 400. výročí bitvy na Vraždě byly naznačeny jisté pochybnosti o správnosti výkladu památky jako pomníku mlynáře Koce. Byla zde přirovnána spíše k milníku, což je označení pro patník či sloupek u komunikace, který udává vzdálenost od výchozího bodu. Výraz souvisí se slovem míle, starou délkovou jednotkou (v českých zemích označovala vzdálenost od cca 6 km do cca 11,5 km), a je odvozen z latinského výrazu mille, jenž označuje číslovku tisíc. Na antických římských silnicích se totiž takové sloupky nacházely po každém tisíci dvojkrochů, tedy po 1,4795 km.

Místo, kde se kámen nachází, leží při pomezí katastrálních území Radošice a Starý Smolivec. Dříve se zde nacházel rybník Vražda; stejně byl nazýván i úsek Smoliveckého potoka od Radošic po Mladý Smolivec. Rybník je v písemných pramenech připomínán pod tímto označením již roku 1586. Kartograficky jej zachycuje josefské vojenské mapování z let 1764–1768 (upřesněno 1780–1783). Ještě roku 1810 figuruje s výměrou 2 jitra 747 čtverečních sáhů (cca 2 ha) v generálním přehledu rybníků Inářského panství. Někdy po tomto datu byl zrušen a na mapách stabilního katastru (1837) již zaznamenán není. Poslední pozůstatky rybníka vzaly zasně při melioračních pracích v polovině osmdesátých let.

V minulosti procházela místem hranice panství Lnáře a statku Starý Smolivec. Ten byl samostatným svobodným statkem od roku 1559, kdy byl oddělen jako dědický podíl pro Ondřeje Řesanského z Kadova. V letech 1697–1805 patřil rodu Janovských z Janovic, který sídlil povětšinou na Oselcích. S oseleckým panstvím měl společného majitele až do roku 1887, kdy ho baron Karl von Lilgenau přikoupil k panství Lnáře.

Blízkost hranice Inářského panství a starosmoliveckého statku vede k domněnce, že kámen by mohl být jedním z dochovaných mezníků (hraničníků), jímž byla tato hranice v terénu vyznačena. Vyslovenou domněnku potvrzuje protokol o obnově hranice mezi oběma celky, k němuž došlo ve dnech 14. a 17. 8. 1747, tedy v roce, který je uveden na popisované památce. Originál příslušného dokumentu se nachází v archivním fondu Velkostatek Oselce na pracovišti Klášter Státního oblastního archivu v Plzni, ve dvou opisech se pak dochoval ve fondu Velkostatek Lnáře, který je uložen ve Státním oblastním archivu v Třeboni.

Obchůzky a vytyčování hranice pomocí takzvaných hlavních (Hauptsteine) a běžných kamenných mezníků (Laufsteine) se za Inářské panství zúčastnili panští úředníci Johann Georg Queiser, hejtman na Lnářích, Johann Wenzel Franz Syrowatsch, úřední

správce, Johann Jakob Schylbach, hospodářský správce, a František Toušovský, polesný. Za statek Starý Smolivec byla přítomna osobně pozemková vrchnost – rytíř František Adam Janovský z Janovic se svým bratrancem a sousedem Václavem Engelbertem Lipovským z Lipovice, majitelem statku Životice. Přivzání byli rovněž myslivci příslušných polesí (nezanedbatelná část hranice vedla lesním porostem) a poddaní z okolí.

Hranice obou územních celků byla vyznačena celkem 102 mezníky v linii od starého dubového pařezu na trojmezí panství Lnáře, Rožmitál a Starý Smolivec v lese Na Vrchách až k podobnému rozmezí v lese Sedlice za hájovnou na Hajdrbalně, kde se stýkala území vsí Starý Smolivec, Roželov a Hvoždany. Byly při tom využity i některé starší hraniční kameny.

Závěrečný protokol podepsaly a zpečetily obě pozemkové vrchnosti, to jest hrabě Franz Karl Rudolf Sweerts-Sporck na Lnářích a František Adam Janovský z Janovic na Starém Smolivci, dále pak zmíněný rytíř Lipovský, trojice Inářských vrchnostenských úředníků (bez polesného Toušovského), a za správu statku Starý Smolivec úřední písař Joseph Ignaz Jaksch.

Ve světle výše psaného je tedy význam drobné památky při „Formanské stezce“ zřejmý. Rozhodně nejde o náhrobek ani kenotaf (symbolický náhrobek osoby pohřbené jinde) či pomník mlynáře Koce, ale o mezník panství Lnáře a statku Starý Smolivec. Písmena a číslice na obou jeho stranách lze snadno vysvětlit, budeme-li počítat s tím, že písmena zkracují německá slova, neboť v dané době začíná němčina v úřední praxi dominovat. Litery H S na straně jižní tudíž znamenají Herrschaft Schlüsselburg, čili panství Lnáře, písmena A S zase Alt-Smolivetz, tedy Starý Smolivec. Rok 1747 je datem osazení mezníku a N. 66 – Numero 66 – jeho pořadové číslo. Ve výše citovaném protokolu je pak pozice dochovaného mezníku č. 66 skutečně uváděna poblíž splavu rybníka Vražda: „Laufet die Gräntze linker Handt nächst den Wasser bies an d(a)s Flueder des Teuchts Wražba genant...“ (překlad: hranice prochází po levé straně u vody až k splavu rybníka Vražda).

Původní výklad, že jde o památku na zmařený život mlynáře v počátcích třicetileté války, tak pozbývá významu. Zjištění, že popisovaná památka představuje jeden z mála dochovaných mezníků vytyčujících hranice někdejšího Inářského panství a statku Starý Smolivec, navíc relativně raného data, je však neméně zajímavá, ač vlivem různých okolností pozapomenutá.

*Mgr.
Vladimír
Červenka
Státní
oblastní archiv
v Plzni,
pracoviště
Klášter*

Hraniční kámen (mezník)
u „Formanské stezky“
– pohled od jihu (foto autor článku).

Výlet Blatná

Na cestování vláčkem jsme se těšili všichni a moc se nám to líbilo. Některé děti jely vlakem poprvé. V Blatné jsme došli do zámeckého parku, kde jsme nakrmili daňky a pozorovali krásu pávů. Za odměnu jsme si pochutnali na zmrzlině a autobusem se vrátili do školky na oběd. Výlet se nám vydařil a i počasí nám přálo.

Svatava Šlaisová

SMOLIVECKÉ NOVINY
Vás srdečně zvou na:

KONEC PRÁZDNIN S PŘEKVAPENÍM

★ 29. srpna 2021

★ NEDĚLE ★ OD 10:00 HOD.

★ DĚTSKÉ HŘIŠTĚ ZA OÚ V MLADÉM SMOLIVCI

PROGRAM: BOHATÝ
OBČERSTVENÍ: ZDARMA

VSTUPNÉ: DOBROVOLNÉ

Covid nás neskopil naopak posilujeme

Nae areály se neustále rozrůstají,
a tak rozšiřujeme i náš tým.

<p>Referent zahraničního obchodu NJ</p> 	<p>Náplň práce:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Komunikace s převážně zahraničními obchodními partnery ▪ Zpracování nabídek a objednávek ▪ Reprezentace firmy na veletrzích 	<p>Na co se u nás můžete tědit</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Stabilní zázemí ▪ Nástup dle dohody ▪ 5 týdnů dovolené ▪ Příspěvek na stravování ▪ Příspěvek na dopravu (2 Kč / km do i z práce) ▪ Příspěvek na penziko (3% hr. mzdy) ▪ Věrnostní odměny v rámci programu Benefitů ▪ Služební mobilní telefon a notebook
<p>Referent skladového hospodářství</p> 	<p>Náplň práce:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Správa skladu pracovních pomůcek a materiálu ▪ Výbava zaměstnanců ▪ Dohled nad ubytovacími zařízeními 	
<p>Disponent logistiky</p> 	<p>Náplň práce:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Organizace dodávek našich produktů i externích zakázek ▪ Zadávání nakládek ▪ Komunikace s řidiči LKW 	

VHODNÉ I PRO ABSOLVENTY

**VÍCE NEŽ LÉTA PRAXE NÁS ZAJÍMÁ
CHUŤ DO PRÁCE**

Životopisy zasílejte na prace@klaustimber.cz, pro informace volejte na 773 767 189
Kompletní výpis volných pozic najdete na www.klaustimber.cz/pracovni-prilezitosti

Obec Mladý Smolivec a Mikroregion Nepomucko
zvou na

Barokní koncert k počtě sv. Jana Nepomuckého

V sobotu 11. září od 18:00 hodin

Oldřich Vlček (housle a průvodní slovo) a Bohdana Těsařová (hoboj, vítězka ENKOR International Competition USA-2020)

Kostel sv. Michaela archanděla v Mladém Smolivci-Dožicích (vstupné dobrovolné)

Za finanční podpory Ministerstva kultury ČR

Nabízím zdarma/za odvoz funkční přívěsný vozík za auto.
STK propadlá.
Převod na nového majitele podmínkou.
K. Lukáš, 602 280 186.

INZERCE